

ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Need of Educational Requirements for Master of Education
Program Special Education Ramkhamhaeng University

สุการ์ตพิชา ปิยะธรรมวารกุล

Sukarnpicha Piyathamvarakul

ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Email suwapitcha@ru.ac.th

Received March 18, 2021 & Revise June 5, 2021 & Accepted June 23, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการ ความจำเป็น และความสำคัญ ของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2563 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดย หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นและความสำคัญ ของหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า โดยรวม มีความจำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.27) และมีความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.69)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้บรรจุวิชา การคัดแยกวินิจฉัย ปัญหาการจัดการศึกษาเด็กพิเศษ เทคนิคการสอนเด็กพิเศษ จิตวิทยาเด็กพิเศษ การจัดการเรียนร่วม/เรียนรวม การช่วยเหลือ และฟื้นฟูเด็กพิเศษ มีค่าร้อยละที่สูงทุกกระบวนการวิชา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตร ควรพิจารณา บรรจุวิชาดังกล่าวลงในหลักสูตร และมีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าร้อยละที่สูง ดังนั้น จึงควรพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งต่อไป ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ: ความต้องการ, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ The research tool was a questionnaire.

Abstract

Subject research this objective is 1) to study the needs, necessity, and importance of a Master of Education program. Special Education Ramkhamhaeng University using a survey research model to collect data from teachers in schools that manage secondary education. Under the Office of the Education Area Bangkok Area 2, which is currently working in the 2020 academic year, the sample size is 274 people. The research tool was a questionnaire. Data analysis by finding percentage, mean and standard deviation.

The research results were found that

Results of the study, opinions about the necessity and significance of the Master of Education Program. Special Education Ramkhamhaeng University found that overall necessity was at a high level ($\bar{X} = 4.27$) and was important. Very high level ($\bar{X} = 3.69$)

Respondents wanted to include subjects. diagnostic screening Problems in managing education for special children Techniques for teaching special children special child psychology Co-educational/collective learning arrangements, assistance and rehabilitation of special children There is a high percentage value in every course. Therefore, in the development of the curriculum, such subjects should be included in the curriculum. and has a desire to study towards the Master of Education program Special Education Ramkhamhaeng University Therefore, the curriculum should be developed following the needs of those who wish to study new knowledge gained from this research, ie, to use it as information in planning for curricular development and improvement. Master of Education Special Education Ramkhamhaeng University next time to suit the needs of the learners. and related agencies

Keywords: Need, Master of Education Program, Special Education

บทนำ

การศึกษาจำเป็นต้องเตรียมคน ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการศึกษาในระดับปริญญาโทนั้นเป็นการศึกษาต่อเนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อให้บัณฑิตสามารถแสวงหาความรู้ และความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง ในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีการศึกษาระดับปริญญาโท นอกจากนี้ยังเป็นการผลิตกำลังคนระดับสูงให้กับประเทศ เป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อใช้เป็น ปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นปัจจัยพื้นฐาน ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งบุคคลโดยทั่วไป มักให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยมีแนวคิดที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญ ก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่า ดังนั้นบุคคลทั่วไป จึงพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การศึกษาในระดับปริญญาโทมีเพิ่มมากขึ้นทั้งในสถาบันของรัฐและเอกชน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ สามารถเลือกเข้าศึกษาต่อได้ตามความต้องการอีกทั้งสามารถศึกษาต่อควบคู่ไปกับการทำงานได้ การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัว ของสถาบันการศึกษาของไทยเพื่อรองรับการศึกษาระดับปริญญาโทนั้น ล้วนพยายามที่จะสร้างกระบวนการปรับปรุงและการพัฒนาต่าง ๆ เพื่อให้สถาบันของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือเอกชนสามารถจัดการศึกษาได้ดี และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมโลก (พีระ พันธุ์งาม, ฌัฏฐวัชต์ บุญภาพ, ธัญลักษณ์ ศรีงิ, สุลิมาศ คำมุง, 2559, หน้า 122)

การศึกษาระดับปริญญาโท เป็นการต่อยอดความรู้ความเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาที่นักศึกษาสนใจ ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้หลักการ ทฤษฎีและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเพิ่มมากขึ้น สามารถคิดวิเคราะห์นำความรู้ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ดังนั้น การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จึงเป็นแนวทางอย่างหนึ่งในสังคม ซึ่งเป็นทางเลือกของนักศึกษาที่พยายามจะพัฒนาตนเอง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงใน ยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง การพัฒนาตัวเองเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลก้าวไปสู่ ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ การตัดสินใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทนั้น แต่ละคนอาจมี เหตุผล มีปัจจัยหรือแรงจูงใจที่แตกต่างกันไป เช่น ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม และต้องการความมีชื่อเสียงเกียรติยศ นอกจากนี้ยังมีแรงจูงใจในทางเศรษฐกิจ เช่น เรียน ในสาขาวิชาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีบางครั้งการเลือกเรียนต่อในระดับปริญญาโท ขึ้นอยู่กับค่านิยม ของผู้ปกครอง ทำให้ บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี ๆ ทำมีเงินเดือนสูง เป็นเจ้าคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตา ของวงศ์ตระกูล ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะพยายามส่งบุตรหลานให้ได้เรียนจนถึงระดับสูงสุด อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาเอก เท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ (ศศิธร บุรณเจริญ, 2560, หน้า 137)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่รัฐได้จัดตั้งขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การ

วิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เปิดทำการมาพร้อมกับการก่อตั้ง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 ซึ่งทางภาควิชาได้ตระหนักถึง ภารกิจสำคัญที่ต้องมีส่วนร่วม สนับสนุนและตอบสนองต่อนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อ คนพิการสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ และ ความสามารถในการดำเนินงานอย่างเร่งด่วน จึงได้จัดทำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษได้ มีความสามารถเพียงพออันเป็นผลให้โรงเรียนหรือสถานศึกษามีความพร้อมที่จะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้าเรียนได้อย่างทั่วถึง เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคม หากได้รับการพัฒนา ส่งเสริมอย่างถูกวิธี จะช่วยให้มีพัฒนาการที่พร้อมในอันที่จะพึ่งพาตนเอง ประกอบอาชีพ และเป็นบุคคลที่มี คุณค่าของสังคมต่อไป

การพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลในการ วางแผนจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาต่อ ดังนั้นจึงต้องทำ วิจัยเพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรต่อไป

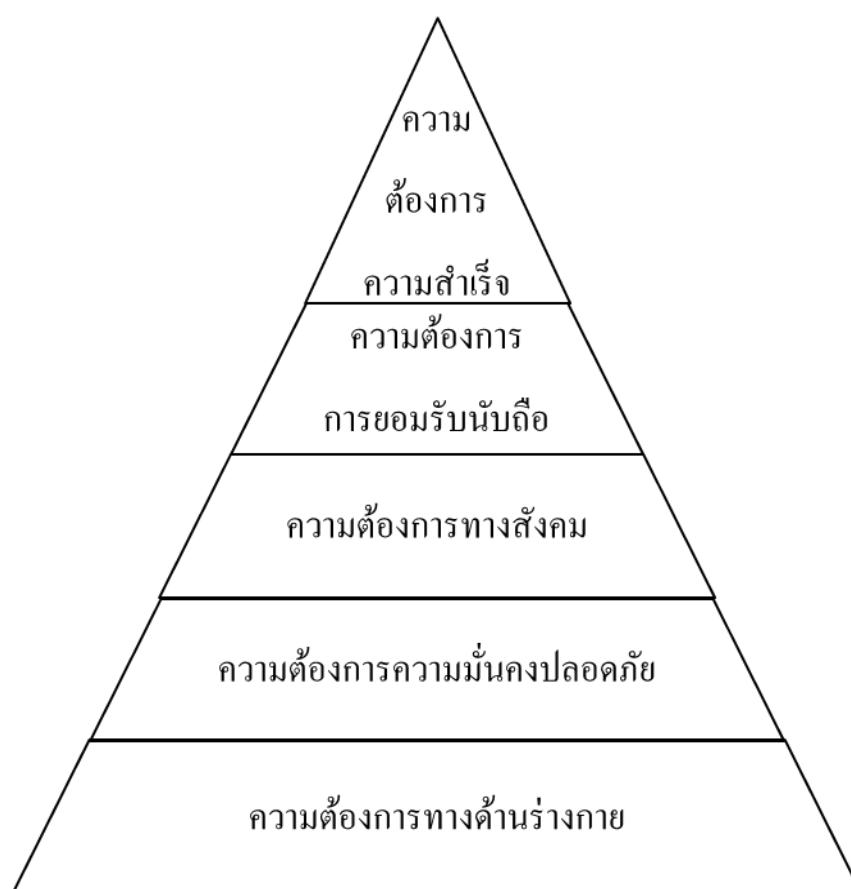
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็น และความสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow (2005) ได้แบ่งและจำแนกลำดับความต้องการของมนุษย์ ออกเป็น 5 ลำดับ ดังภาพประกอบ ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงลำดับความต้องการของ Maslow
ทีมา ทองใบ สุตขารี, 2555, หน้า 141

จากภาพ Maslow กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์มีลำดับต่อเนื่องจาก 1 ถึง 5 ในลักษณะที่มนุษย์จะพยายามสนองความต้องการในลำดับต้นก่อน เมื่อความต้องการลำดับต้น ๆ ได้รับการตอบสนองจึงจะเกิดความต้องการลำดับต่อไป

จะเห็นได้ว่าความต้องการของมนุษย์ ประกอบไปด้วย ความต้องการขั้นพื้นฐานหรือความต้องการที่จะดำรงชีวิต ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ความต้องการทางสังคมหรือความต้องการด้านความสัมพันธ์ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการความสำเร็จในชีวิต

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตร

Taba (1962, p. 10) กล่าวว่าหลักสูตรโดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. วัตถุประสงค์ (Aim and Specific Objective) หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังไว้ว่าเมื่อผู้เรียนผ่านหลักสูตรนี้แล้วควรมีคุณสมบัติอย่างไร วัตถุประสงค์นี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection and Organization of

Content) หมายถึง เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรได้รับเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีคุณลักษณะต่าง ๆ ตรงตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Pattern of learning and teaching) หมายถึง แผนการสอนในการนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามที่วัตถุประสงค์ของหลักสูตรกำหนด หรือเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ และประสบการณ์ตามที่กำหนด

4. การประเมินผลผลิต (Program of evaluation of the outcomes) หมายถึง โครงการที่จะประเมินเพื่อดูว่าผลผลิตที่ได้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ต่อมา Beaucham (1975, p. 108) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรในแง่ของระบบ คือ ระบบเนื้อหา ระบบการสอน และระบบของการประเมินผล ได้มีผู้พยายามเน้นองค์ประกอบของหลักสูตร โดยเน้นที่กระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนที่วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ 1) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 2) กิจกรรมการเรียนการสอน 3) การประเมินผล

ดังนั้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร คือ สิ่งต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในตัวของหลักสูตรอาทิเช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระหรือความรู้ที่ผู้เรียนต้องศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนและประมวลประสบการณ์ การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผลผลิต หลังสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้วโดยเน้นการค้นหามรรคาของนักเรียน

การตัดสินใจศึกษาต่อ

สังคมให้คุณค่าความรู้ไว้สูง กล่าวคือ บุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าบุคคลทั่วไป มักถูกมองว่าบุคคลนั้นเป็นชนชั้นปัญญาชน เป็นมันสมองของชาติ เป็นผู้นำเรื่องต่าง ๆ ฉะนั้นการจะพัฒนาศักยภาพของบุคคล จึงอาจวัดกันได้ที่ความเป็นผู้ได้ฝึกฝนอบรมวิชาความรู้ และประสบการณ์โดยการศึกษาในระดับสูง ซึ่งเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542, หน้า 15) กล่าวว่าค่านิยมทางความคิด ในการศึกษาต่อก็คือ เพื่อลดการแข่งขันในการประกอบอาชีพ เพื่อต้องการเลื่อนตำแหน่ง เพื่อสร้างสายสัมพันธ์ เพื่อความมีหน้ามีตาในสังคม เพราะพ่อแม่คาดหวัง เพราะเป็นแฟชั่น เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงาน และเพราะต้องการเปลี่ยนสาขาวิชา (จิราภรณ์ ไหวดี, 2542, หน้า 28 - 29) การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งปัจจุบันนี้มีอาจารย์ ที่จบการศึกษาทั้งระดับปริญญาโท และปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้มีศักยภาพในการเปิดสอน ในระดับปริญญาโท ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อที่สำคัญก็คือ ค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาชั้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงาน หลากอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความรู้ความสามารถ ส่วนใหญ่แล้วคนที่มีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งสูง ๆ ในบางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุ อื่น ๆ เช่น เรียนจบปริญญาตรีแล้ว ยังหางานทำไม่ได้จึงเรียนต่อระดับปริญญาโท เพื่อชะลอการว่างงาน การเรียนปริญญา

โทเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทหลังเลิกงาน จึงมีผู้ที่ต้องการจะศึกษาหา ความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เก็บข้อมูลกับครูในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95% ของจำนวนประชากร 944 คน ได้ขนาดตัวอย่างที่ 274 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) อย่างเป็นสัดส่วนซึ่งแต่ละชั้นภูมิใช้เทคนิค การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 แบบ คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับความจำเป็นและความสำคัญของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.96 การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามจำนวน 274 ฉบับ ติดต่อประสานงานกับผู้ประสานใน แต่ละโรงเรียน และนัดวัน เวลาในการรับแบบสอบถามคืน ได้รับกลับคืนมาจำนวน 265 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.72 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพส่วนตัว (n=265)		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	107	40.38
	หญิง	158	59.62
อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	69	26.04
	25-29 ปี	89	33.58
	30-40 ปี	60	22.64

41 ปี ขึ้นไป	47	17.74
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	115	43.40
ปริญญาโท	150	56.60
สาขาที่สำเร็จการศึกษา		
การศึกษา	168	63.40
การศึกษาพิเศษ	97	36.60
ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	59	22.26
5-9 ปี	65	33.84
10-14 ปี	98	36.98
15 ปีขึ้นไป	43	16.22

มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 265 คน เพศหญิง จำนวน158 คนคิดเป็นร้อยละ 59.62 เพศชาย จำนวน 107 คนคิดเป็นร้อยละ 40.38 อายุ 25-29 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ33.58 อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 26.04 อายุ 30-40ปี จำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 22.64 อายุ 41 ปีขึ้นไป 47 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 ปริญญาตรี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 สำเร็จการศึกษา ด้านการศึกษา จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-14 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 36.98 มีประสบการณ์ 5-9 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 33.84 ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 22.26 และ15 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22

ผลการศึกษา มีความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังตาราง 2
ตารางที่ 2 แสดงความต้องการ

ความต้องการ (n=265)	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	170	64.15
ไม่ต้องการ	95	35.85
วิธีการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ		
สอบสัมภาษณ์	98	36.98

สอบข้อเขียน	53	20.00
สอบสัมภาษณ์ และสอบข้อเขียน	114	43.02
แผนการเรียน		
แผน ก (ทำวิทยานิพนธ์)	63	23.77
แผน ข (ทำการศึกษาอิสระ ไม่ทำวิทยานิพนธ์)	202	76.22
ความต้องการ (n=265)	จำนวน	ร้อยละ
วันเวลาที่สะดวกในการเรียน		
วันและเวลาราชการ	25	9.43
วันเสาร์และวันอาทิตย์	168	63.40
วันจันทร์-วันศุกร์ หลังเวลาราชการ	72	27.17
รูปแบบในการจัดการเรียนการสอน		
บรรยายอภิปรายในชั้นเรียน	173	65.28
การเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์	41	15.47
การเรียนแบบผสมผสาน ด้วยการบรรยาย/อภิปรายในชั้นเรียน และการเรียนการสอนผ่านสื่อออนไลน์	51	19.25
อาจารย์ผู้สอน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เชิญอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในประเทศมาเป็นอาจารย์พิเศษ	104	39.25
เชิญอาจารย์จากหลากหลายสถาบันมาเป็นอาจารย์พิเศษ	96	26.04
เชิญอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในประเทศมาร่วมเป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์	206	77.74
ตำราประกอบการการศึกษาทุกวิชา		
ต้องการ	265	100.00
ไม่ต้องการ	0	0.00
รายวิชาที่ต้องศึกษาในหลักสูตร (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)		
การคัดแยกและวินิจัย	209	78.87
ปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษ	87	32.83
เทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	52	19.62
จิตวิทยาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	20	7.55
การจัดการเรียนร่วม/เรียนรวม	199	75.09
ความต้องการ (n=265)	จำนวน	ร้อยละ

การช่วยเหลือ และฟื้นฟูเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	101	38.11
ต้องการให้จัดประชุมสัมมนา 1 ครั้ง ก่อนจบการศึกษา		
ต้องการ	263	99.25
ไม่ต้องการ	2	0.75
ต้องการศึกษาดูงาน/แลกเปลี่ยนประสบการณ์		
ต้องการ	67	25.28
ไม่ต้องการ	198	74.72
ต้องการให้จัดการเรียนการสอนสำหรับผู้ไม่จบทางด้านการศึกษา และการศึกษาพิเศษ		
ต้องการ	205	77.36
ต้องการเผยแพร่ผลงานในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล		
ต้องการ	235	88.68
ไม่ต้องการ	30	11.32
ต้องการแหล่งเงินทุนสนับสนุน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ด้านการศึกษา	221	83.40
ด้านการวิจัย	236	89.06

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 265 คน พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 64.15 ต้องการให้ใช้วิธีคัดเลือกเข้าศึกษา โดยการสัมภาษณ์ และสอบข้อเขียน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 43.02 ต้องการเรียนแผน ข (ทำการศึกษาอิสระ ไม่ทำวิทยานิพนธ์) จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 76.22 ต้องการเรียนในวันเสาร์และ วันอาทิตย์ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 ต้องการให้จัดการเรียนการสอนโดยบรรยายและอภิปรายในชั้นเรียน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 65.28 ต้องการให้เชิญอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในประเทศมาร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 77.74 ต้องการมีตำราประกอบการศึกษาทุกวิชา จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รายวิชาที่ต้องการศึกษาในหลักสูตรคือการคัดแยกและวินิจฉัย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 78.87 ต้องการให้จัดประชุมสัมมนา 1 ครั้งก่อนจบการศึกษา 263 คน คิดเป็นร้อยละ 99.25 ไม่ต้องการศึกษาดูงาน จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 74.72 ต้องการให้จัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมสำหรับนักศึกษาที่ไม่จบทางด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 77.36 ต้องการเผยแพร่ผลงานในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 88.68 และแหล่งเงินทุนสนับสนุน ด้านการวิจัย จำนวน 236 คิดเป็นร้อยละ 89.06

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็น และความสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังตาราง 3 – 4

ตารางที่ 3 แสดงความจำเป็น

ความจำเป็น	$\bar{x}$	SD	แปลค่า	ลำดับที่
จำเป็นเพราะในหน่วยงานต้องการใช้บุคลากร	4.35	.27	มาก	1
จำเป็นเพราะสถาบันอื่นเปิดสอนไม่เพียงพอ	4.34	.82	มาก	2
จำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาครู ทางด้านการศึกษาพิเศษ	4.25	.92	มาก	3
จำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาคนใน หน่วยงาน	4.15	.73	มาก	4
รวม	4.27	.57	มาก	

ผลการศึกษา ความจำเป็นของหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) และความจำเป็นเพราะในหน่วยงาน
ต้องการใช้บุคลากร ($\bar{X} = 4.35$) ความจำเป็นเพราะสถาบันอื่นเปิดสอนไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 4.34$) จำเป็นเพื่อ
ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาครูทางด้านการศึกษาพิเศษ ($\bar{X} = 4.25$) และจำเป็นเพื่อตอบสนองความ
ต้องการในการพัฒนาคนในหน่วยงาน ($\bar{X} = 4.15$)

ตารางที่ 4 แสดงความสำคัญ

ความความสำคัญ	$\bar{x}$	SD	แปลค่า	ลำดับที่
สามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และนักเรียนที่มีความบกพร่อง	3.64	.61	มาก	3
สามารถนำความรู้ไปพัฒนางานในองค์กรหรือ หน่วยงานได้	3.61	.53	มาก	4
สามารถนำไปพัฒนาสังคม/ประเทศชาติได้	3.70	.70	มาก	2
สามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กพิเศษ	3.79	.58	มาก	1
รวม	3.69	.51	มาก	

ผลการศึกษา ความสำคัญ ของหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) และความสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนา

คุณภาพชีวิตของเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 3.79$) ความสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนาสังคม/ประเทศชาติได้ ($\bar{X} = 3.70$) ความสำคัญที่สามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และนักเรียนที่มีความบกพร่อง ($\bar{X} = 3.64$) และความสำคัญที่สามารถนำความรู้ไปพัฒนางานในองค์กรหรือหน่วยงานได้ ($\bar{X} = 3.61$)

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความต้องการ ความสำคัญ และความจำเป็น ต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ครูในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ส่วนใหญ่ให้ความต้องการ ความสำคัญ และความจำเป็น ต่อ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตราที่ 10 ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนเข้ารับการศึกษิตตามสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยโรงเรียนทั่วไปจะต้องรับผู้เรียนทุกคน เข้าเรียนในรูปแบบการเรียนร่วมระหว่างผู้เรียนทั่วไป กับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้เอง จึงทำให้ครูหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และให้ความสำคัญ เห็นถึงความจำเป็น และต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมิตร สุวรรณและจันทิมา จานงค์นารถ (2554) ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของครูและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันตก ลภัสรินทร์ รัตนบุรี (2558) ศึกษาเรื่องความต้องการการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏกาญจน์ ศูนย์นครศรีธรรมราช คุณอนันท์ นิรมล, ชัชวาล ขุนรักษา และขรรค์ชัย แซ่แต้ (2559) ศึกษาเรื่องความต้องการศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า มีความต้องการ ให้ความสำคัญ และความจำเป็นต่อการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก

สรุปองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ครั้งต่อไป ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติจากการนำผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้บรรจุวิชา การคัดแยกวินิจฉัย ปัญหาการจัดการศึกษาเด็กพิเศษ เทคนิคการสอนเด็กพิเศษ จิตวิทยาเด็กพิเศษ การจัดการเรียนร่วม/เรียนรวม การ

ช่วยเหลือ และฟื้นฟูเด็กพิเศษ มีค่าร้อยละที่สูงทุกกระบวนการวิชา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตร ควรพิจารณาบรรจุวิชาดังกล่าวลงในหลักสูตร

2. จากผลการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีค่าร้อยละที่สูง ดังนั้น จึงควรพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษา (ผลการวิจัยในครั้งนี้)

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยในรูปแบบของ การติดตามและประเมินการนำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปใช้อย่างต่อเนื่อง

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. ควรศึกษาวิจัยต้องการศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น บุคลากรในมูลนิธิต่าง และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2542). สังคมปัญญาวิกฤตบัณฑิตเข้าใจผิดในการศึกษา.

การศึกษา 2000,2(46),21.

จิราภรณ์ ไหวติ. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปี

การศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทองใบ สุดซารี. (2555). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. อุบลราชธานี: คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พีระ พันธุ์งาม, ณัฐวัฒน์ บุญภาพ, ธัญลักษณ์ ศรีงิ และสุลิมาศ คำมุง. (2559). การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งชาติ. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559.

ลภัสรินทร์ รัตนบุรี. (2558). ความต้องการการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของนักศึกษาปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏ ศูนย์นครศรีธรรมราช. รายงานวิจัย คณะบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏ ศูนย์การศึกษา นอกสถานที่ตั้งจังหวัดนครศรีธรรมราช.

- ศศิธร บุรณ์เจริญ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาโทของคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสาร Mahidol R2R e-Journal. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2
กรกฎาคม – ธันวาคม 2560.
- สุมิตร สุวรรณและจันทิมา จำนงค์นารถ. (2554). ความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของครูและ
บุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันตก. รายงานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- อานันท์ นิรมล, ชัชวาล ขุนรักษา และขรรค์ชัย แซ่แต้. (2559). ความต้องการศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. รายงานวิจัย
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Beaucham, George A. (1975). The Curriculum of Elementary School. Boston: Allzr and Bacor,
Inc.
- Krijcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970) Determining simple size for research activities. Educational
and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Maslow, A.H. (2005). Motivation and Personality in the Classroom. New York: Harper &
Brather.
- Taba, H. (1962). Curriculum: Theory and Practice, 29(3). Javanovich: Harcourt, Brace.